

tilstrækkeligt bankkyndig Indsigt i Regeringspartiet, og at Banken al den Tid, den havde bestaaet, kun havde haft een virkelig uddannet bankmæssig Kapacitet udenfor Rigsdagen til sin Leder og det endda kun i ganske faa Maaneder. Men jeg vendte det om, som man kan vende det onde til det gode, og sagde, at det var saadan med vort Regeringsparti, at det virkelig rummede Kapaciteter, og det var virkelig et stort Held, at Regeringen, naar den skulde se sig om efter en ny Direktør, altid kunde finde ham blandt sine nærmeste. Saa sagde Manden ikke noget, han syntes, den Motivering var saa indlysende.

Nu har vi altsaa faaet en Beretning om Hypotekbanken, jeg har læst den med Opmærksomhed, endogsaa streget den ind, som man streger det ind, man vil huske. Hvis Formanden vil tillade det, vil jeg oplæse nogle Citater af denne Redegørelse. Der staar følgende: „I Overensstemmelse med Lovens § 10 har Banken indadtil virket i 3 Retninger”. Den har altsaa virket, nu skal vi høre de tre Retninger, som er nævnt nedenfor under a), b) og c). Under a) staar: „Ved Erhvervelse af Obligationer, udstedte af danske Kreditforeninger... Af disse Obligationer har Banken dog ingen købt i Regnskabsaaret”. Derefter kommer b): „Ved Erhvervelse af Obligationer, udstedte af den i Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 oprettede Tiendebank. Af disse Obligationer har Banken dog ingen købt i Regnskabsaaret”. Saa samler man sine Kræfter til at gaa over til c) og tænker, at her kommer der et mægtigt Stød frem. c) angaar Erhvervelse af Obligationer med Pant i Jordlodder for Landarbejdere, men desværre staar der videre: „Af disse Obligationer, der skulde forrentes med 3 pCt. pro anno, har Banken dog ingen købt i Regnskabsaaret”. Naar Banken nu kun havde den under a) og b) og c) nævnte Virksomhed at udføre, og man ikke har gjort a, ikke b og ikke c, kunde man tro, at den slet ikke havde gjort noget, men saa ond vil jeg ikke være, da jeg ikke har daglig Lejlighed til at se det efter. Det er de to Rigsdagsmænd, der er Revisorer, som har skrevet det, det er ikke mig, og de har ikke fortalt mig noget om Arbejdet, men jeg tror alligevel, at der er gjort noget Arbejde der. Ikke desmindre vil jeg tro, at det snart er paa Tide, at vi bliver fri for den Hypotekbank. Har den aldrig før gjort Gavn, er der ikke megen Chance for, at den skulde komme til at gøre det, hverken under de nuværende eller fremtidige Forhold. Jeg synes, den fik Dødsstødet for

nogen Tid siden, da den laante Penge til en Kurs under den, som noteres for Kreditforeningsobligationer. Naar en af dens Opgaver er Erhvervelse af Kreditforeningsobligationer, og den ikke har Penge selv til at købe dem for, men skal laane Pengene, og den saa køber Pengene til en lavere Kurs end den, hvortil andre Mennesker vil sælge Kreditforeningsobligationer, kan jeg ikke se, at Hypotekbanken har nogen stor Mulighed for at kunne højne Kursen. Jeg tror derfor, vi skulde prøve at undvære den Bank og ligefrem ophæve den. Jeg tror ikke, at de Mennesker, der sidder deroppe, ikke bestiller noget. Revisionsbemærkningerne ender ogsaa med, at Revisorerne udtaler som deres Skøn, at Kongeriget Danmarks Hypotekbank er ledet i Overensstemmelse med Loven. Det er en rigtig rar Lov. Banken er altsaa for Virksomhederne under a), b) og c) ledet i Overensstemmelse med Loven, og naar de Folk deroppe skal lede det Institut, har de nok noget Arbejde. Men selv om de har noget Arbejde, tror jeg alligevel ikke, deres Arbejde er saa stort som i en anden Bank, jeg har hørt om, hvor Bankdirektøren kom sent hjem, og hans Kone modtog ham med det Udbrud: „Gud velsigne dig, Christian, har du nu igen haft saa travlt i din Bank, at du igen har glemte at hævde din Gage?”

Effersøe: I Trontalen blev nævnt, at Regeringen i denne Rigsdagssamling agter at fremsætte Forslag om Udvikling af Samfærdselsforholdene og Undervisningsvæsenet paa Færøerne. Denne Udtalelse af Kongen har sikkert vakt megen Opmærksomhed og maa forudsættes at være bleven modtaget med Tilfredshed paa Øerne. Jeg skal her som Øernes Repræsentant udtale min Glæde over den samt over, at man ved denne Lejlighed har tænkt paa os. Udtalelsen fremtræder som en Bekræftelse af de Løfter, der blev givet her i Folketinget den 6. Marts 1909 ved Behandlingen af en af mig stillet Forespørgsel til Regeringen, og af en Meddelelse fra Regeringen til Lagtinget i dettes sidste Samling. Trontalen viser, at Regeringen nærer varm Interesse for Øerne og har fuld Forstaaelse af, hvad der for nærværende Tid har størst Betydning for deres Befolkning, samt af, hvad denne ønsker. Der hersker nemlig deroppe et levende Ønske om at tilvejebringe gunstige Vilkaar for almindelig Udvikling, men der kræves da først og fremmest bedre Samfærdselsforhold og bedre Oplysning. Jeg har tidligere udtalt mig herom i Folketinget og skal ved